

श्रीः

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि॥

कवितार्किकसिंह सर्वतन्त्रस्वतन्त्र
श्रीमद्वेदान्तदेशिक विरचितं महाकाव्यं
॥ यादवाभ्युदयः ॥
॥ अष्टमः सर्गः ॥

This document has been prepared by*

Sunder Kidambi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

*This was typeset using L^AT_EX and the **skt** font.

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

॥ यादवाभ्युदयः ॥

॥ अष्टमः सर्गः ॥

अथ प्रसूनायुधभागधेया-
न्यारब्धमन्दानिलसौतिकानि ।
मधुप्रसङ्गात्मधुराणि यूना
मनुष्णशीतान्यभवन्दिनानि ॥ ८.१ ॥

अनेकरूपैः स्वयमेकरूपः
कालात्मकं रूपमकालकाल्यः ।
ऋतुप्रभेदैरनुभूय रेमे
रामासखी राममनुप्रयातः ॥ ८.२ ॥

हेमन्तपूर्वः शिशिरान्तिमश्च
शरच्च संभूय वसन्तवृत्त्या ।
शनैः शनैः शान्तिमुपेयिवांसः
तद्वैभवात्तन्मयतामिवापुः ॥ ८.३ ॥

प्रायेण पञ्चायुधपञ्चवक्त्रः
पलाशकोशाकृतिमाददानैः ।
मनस्विनीमानगजेन्द्रभेदात्
सशोणितैः पाणिरुहैश्चकाशे ॥ ८.४ ॥

जगन्ति पुण्ड्रेक्षुशरासनेन
प्रसूनबाणैरपि जेतुमिच्छोः ।
असूचयन्नात्मभुवः स्वनादैः
अव्याहतामाशिषमन्यपुष्टाः ॥ ८.५ ॥

वराङ्गनावक्त्रपदाम्बुजानां
 स्वाभाविकीं सौरभरागलक्ष्मीम्।
 प्रपित्समानौ प्रसवैस्तदर्हं
 द्वेषा द्रुमौ दोहदमन्वभूताम् ॥ ८.६ ॥

तीक्ष्णारुणाग्राण्यचिरप्ररोहात्
 चकाशिरे चम्पककुड्मलानि।
 दत्तानि कामोत्सवमङ्गलार्थं
 दीपाङ्कुराणीव वसन्तलक्ष्म्या ॥ ८.७ ॥

मुक्तापगामग्नसमुत्थितात्मा
 भूयो भजन्युष्परजोभिषेकम्।
 चचार मन्दं मलयाद्रिवातः
 चेतोभुवो दृप्त इवौपवाह्यः ॥ ८.८ ॥

पुष्पेषु संयोमवियोगवृत्त्या
 क्रमाद्भजन्ती नतिमुन्नतिं च।
 वनान्तरे षट्पदपङ्क्तिरासीत्
 मञ्जुस्वना मन्मथचापमौर्वी ॥ ८.९ ॥

वसन्तकूप्तान्मदनस्य बाणात्
 आन्दोलयन्नूनमनोकहेषु।
 दिने दिने दक्षिणमातरिश्वा
 गतागताभ्यां गणयाञ्चकार ॥ ८.१० ॥

आघूर्ण्यमानैरमितो नभस्वान्
 कान्तैः प्रदीपैरिव कर्णिकारैः।
 वनश्रियो माधवसङ्गमार्हं
 मङ्गल्यनीराजनमाचचार ॥ ८.११ ॥

प्रसूनहासाधर पल्लवानां
 किञ्जल्करोमाञ्चजुषामभुङ्क्त।

मन्दानिलैराहितवेपथूनां
कान्तिं वसन्तो वनवल्लरीणाम् ॥ ८.१२ ॥

विहारयोग्यामथ वीक्ष्य वन्यां
रमापतिं रामसखं विशन्तम्।
नभश्चरैः साकमनोकहास्तं
नाथं प्रसूनोर्मिभिरभ्यषिञ्चन् ॥ ८.१३ ॥

पुष्पाकरेण प्रतिपन्नशोभं
बृन्दावनं नन्दितगोपबृन्दम्।
प्रदर्शयन् प्रापित धेनुवत्सं
रामानुजो राममिदं बभाषे ॥ ८.१४ ॥

मनोभुवो मूर्तमिवावलेपं
मान्यं मनस्कारमिव त्वदीयम्।
चिरं त्वया सेव्यमिहार्य मन्ये
चित्रं वनं चैत्ररथामिनन्द्यम् ॥ ८.१५ ॥

अमानुष प्राप्यमरण्यमेतत्
प्राप्तस्य ते पादरजःप्रभावात्।
सत्त्वोपपन्ना न भजन्ति सत्त्वाः
शान्ताशयाः शाश्वतिकं विरोधम् ॥ ८.१६ ॥

अचिन्त्य भूमस्तव सन्निधानात्
अन्योन्यं जातीयदशां दधानाः।
सिंहीवशास्तन्यविदो भजन्ते
सुभ्रातृतां केसरिदन्तिपीताः ॥ ८.१७ ॥

त्वदर्पितस्वाद्गुतृणादिनीनां
त्वद्वंशनादामृतपायिनीनाम्।
मन्ये गवां वत्सगणावृतानां
विष्वग्वनं विश्रमयोग्यमेतत् ॥ ८.१८ ॥

वसन्तलक्ष्म्या इव वासभूमिं
 सङ्कल्पयोनेरिव शिल्पशालाम्।
 रतेरिवारामविभूतिमन्यां
 वन्यामिमां वेद्मि तवोपकार्याम् ॥ ८.१९ ॥

वनस्थलीयं मकरन्दवर्षैः
 अतोयकर्मान्तिकमात्तसेका।
 प्रस्तौति पर्याप्तपरागजाला
 समीहितं सञ्चरणोत्सवं ते ॥ ८.२० ॥

नभःस्पृशामत्र महीरुहाणां
 नीडादमी निष्पतिताः सलीलम्।
 प्रयुञ्जते स्वागतमञ्जसा ते
 प्रायः शुभालापजुषः शकुन्ताः ॥ ८.२१ ॥

वातावधूतास्तरवः स्वमूर्ध्ना
 सन्तान सान्तानिक संपदस्ते।
 प्राज्यैरमी पुष्पफलैश्च नूनं
 वितन्वते वन्दनमर्हणां च ॥ ८.२२ ॥

आस्वाद चूताङ्कुरमन्यपुष्टाः
 प्रायः स्वनैः पञ्चममुद्गिरन्तः।
 आकारयन्तीव वनं गतं त्वां
 दिव्यानमी दर्शयितुं प्रदेशान् ॥ ८.२३ ॥

त्वत्पाद विन्यास विशेष धन्याम्
 आपादयिष्यन्त इवात्मधात्रीम्।
 एनां स्वशाखाग्रकरप्रयुक्तैः
 प्रचिन्वते भूमिरुहाः प्रसूनैः ॥ ८.२४ ॥

निशामयन्त्यो वनदेवतास्त्वां
 चकोरसम्मोहन चारुदीप्तिम्।

प्रीतिं प्रभूतां परिवाह्य गीतैः

शीताश्रुणा शेषमिवोद्धमन्ति ॥ द.२५ ॥

रसालरम्भादि भवैरिहैताः

फलद्रवैः पिच्छिलपार्श्वभागाः।

वत्सावगाह्या वनराजिमध्ये

पूर्णाः सुधाया इव भान्ति कुल्याः ॥ द.२६ ॥

कह्लारपद्मोत्पलकान्तिभिस्ते

कटाक्ष विक्षेपगुणं भजन्त्यः।

अरण्यभागानमितः प्रवाहैः

आप्याययन्त्याप इमाः प्रसन्नाः ॥ द.२७ ॥

त्वद्वक्त्रपद्मप्रतिमासहस्रैः

संसृज्यमानेव सपुष्कराऽसौ।

प्रभावतः ख्यापितपुष्करश्रीः

पुण्योदका पुष्करिणी विभाति ॥ द.२८ ॥

सञ्चारजातैः श्रमवारिलेशैः

आलक्ष्य मुक्तागुणमण्डनं त्वाम्।

व्यक्तं नदी वीजयतीयमारात्

अम्भोरुहैराश्रित वीचिहस्तैः ॥ द.२९ ॥

सहन्ति वातातपवर्षवातां

स्तोयेषु तिष्ठन्ति रविप्रतीक्षाः।

तपस्यतस्त्वन्मुखकान्तिलोभात्

पद्मानिमान् पश्चिमराम मन्ये ॥ द.३० ॥

तरङ्गिणीभिः परिरभ्य मुक्तः

संलापवान् भृङ्गरवैरधीरैः।

आपृच्छते नूनमतः प्रयातं

मन्दीभवन् कुन्द समीरणस्त्वाम् ॥ द.३१ ॥

मनःप्रसादं तव दर्शयन्ती
 प्रालेयसङ्घातनिभैः पयोभिः।
 शुद्धा नवेन्दीवरनीलवासाः
 छायेव ते शैवलिनी विभाति ॥ द.३२ ॥

सह प्रयच्छन्ति तव प्रियाभिः
 चञ्चूर्यमाणा इव चक्रवाकाः।
 आहूय दातार इवातिथेयाः
 कालोचितां कस्त्वमितीव वाचम् ॥ द.३३ ॥

विधूतवालव्यजनाः स्वपक्षैः
 चारुस्वनापादित चाटुवादाः।
 अभिन्नवर्णाः प्रतियन्त्यमी त्वां
 राजोपचारैरिव राजहंसाः ॥ द.३४ ॥

दिवापि गोवर्धन निर्झराणां
 सञ्छादिते व्योम्नि तुषारजालैः।
 इहातपश्चान्द्रमसेन धाम्ना
 विकल्प्यते बोधितपङ्कजोऽपि ॥ द.३५ ॥

अतर्कित प्राप्तमवेक्ष्य कान्त्या
 मेघङ्करं मेचकमम्बरं ते।
 निनाद निष्पादित षड्भुगीता
 नृत्यन्त्यमी सानुषु नीलकण्ठाः ॥ द.३६ ॥

नदीभिरारब्धतरङ्गलास्यं
 नादैर्युतं निर्झरदुन्दुभीनाम्।
 गायद्द्विरेफं गिरिणा त्वदर्थं
 प्रायेण सङ्गीतमिह प्रयुक्तम् ॥ द.३७ ॥

कलिन्दजाकच्छभुवां सखीभिः
 प्रच्छायवन्याभिरधित्यकामिः।

सूते गिरिः सूचित नन्दनोऽसौ
स्वर्गोक्तसां स्वैरविहारवाञ्छाम् ॥ ८.३८ ॥

अभ्यागतं वीक्ष्य भवन्तमारात्
साला इमे सामिनताग्रशाखाः।
सुधारसस्वादुतमानि भक्त्या
स्वयं प्रयच्छन्ति फलानि धन्याः ॥ ८.३९ ॥

पात्रीभवन्तस्तव वीक्षणानां
पद्मालयावासविकल्पितानाम्।
चराचराः कानि कियन्ति वैते
तपांस्यतप्यन्त भवान्तरेषु ॥ ८.४० ॥

विजानतां सत्पुरुष प्रभावं
पुंसाममी पुण्यतमीभवन्तः।
प्रायस्त्वदङ्गीकरणात्प्रयास्यन्-
त्याराध्यतामद्रिवनावकाशाः ॥ ८.४१ ॥

संस्कारपूताभिरितीव वाग्भिः
सम्मोदयन्नग्रजमादिदेवः।
विजातलीलो विजहार हृष्यन्
वन्द्यः सतां वत्सगणानुयायी ॥ ८.४२ ॥

स्वयंवृतः स्वैरविहारलक्ष्म्या
मुहुर्वितेने विपिने मुकुन्दः।
स्थानान्तर प्राप्ति विभावितानि
स्थितेरभिन्नानि गतागतानि ॥ ८.४३ ॥

प्रभूतया पुष्पफलप्रसूत्या
वदान्यवृत्तीनि वनानि दृष्ट्वा।
सस्मार चिन्तावशवर्तिनीनां
व्रजस्थितानां वरवर्णिनीनाम् ॥ ८.४४ ॥

प्रायस्तदाह्वानविधौ नियोक्तुं
 प्रगृह्य वेणुं प्रतिपन्नदूत्यम्।
 न्यवेशयत् कुट्टिलिते सलीलं
 बिम्बाधरे सूचितचित्तरागे ॥ ८.४५ ॥

सामोपपन्नान् क्रमशः स्वरन्ध्रैः
 सप्त स्वरान्सप्तभिरुद्धमन्तम्।
 प्रचक्रमे वादयितुं वनान्ते
 वंशं प्रियो वल्लववंशजानाम् ॥ ८.४६ ॥

मुकुन्दवक्त्रानिलवाद्यमानो
 वेणुर्बभौ वेद इव द्वितीयः।
 रागावधीनां रहसां यदेकं
 गीतात्मनां तस्य निदानमासीत् ॥ ८.४७ ॥

तद्वंशनादः सुभगोऽनुगच्छन्
 अग्रे सरन्सौरभमागमानाम्।
 अयत्ननिष्पन्न मनः समाधीन्
 आब्रह्मकानातनुतेव जन्तून् ॥ ८.४८ ॥

शृण्वद्भिरुद्धान्तमधुप्रवाहं
 वंशस्वनं तस्य सुधैकवंशम्।
 सयूथ्यतां नूनमवाप्य सर्वैः
 सत्त्वैः स्थितं सामिनिमीलिताक्षैः ॥ ८.४९ ॥

मधुद्रवैरुल्बण सम्मदाश्रु-
 प्यालेख्यनिष्पन्दमृगद्विजानि।
 उदग्रकोशोत्पुलकानि कृष्णो
 वंशीनिनादेन वनान्यकार्षीत् ॥ ८.५० ॥

आस्वाद्य तद्वंशनिनादमार्ध्वीं
 आघ्राय तत्सञ्चरसौरभं च।

भुक्तामृतानां भुवि सौरभेय्यः
क्षिप्तेतरां क्षीबदशामवापुः ॥ ८.५१ ॥

वंशस्वनास्वाद वशीकृतानां
व्यक्तोदयानां वनदेवतानाम्।
स कर्बुरः स्निग्धतमैः कटाक्षैः
सेन्द्रायुधो मेघ इवावभासे ॥ ८.५२ ॥

आध्मापयामास स शृङ्गमग्र्यं
शङ्खं तथाभूतमिवात्मयोगात्।
जगौ च गेयानि बहूनि येषां
गान्धर्व वेदोऽपि न पारदृश्व ॥ ८.५३ ॥

त्रिस्थानयुक्तस्वरभूषितं तत्
त्रिधा स्थितं ग्रामविशेषयोगात्।
अरञ्जयत्सप्तजगन्त्ययत्नात्
गीतं हरेराहृत किन्नरौघम् ॥ ८.५४ ॥

विलास वाक्यैरिव वेणुनादैः
दिव्येन गीतेन च दैत्यहन्तुः।
निवेदितार्थाः सुदृशः स्ववासात्
आजग्मुराकर्षण मन्त्रतीक्ष्णैः ॥ ८.५५ ॥

अनिष्टशब्दैर्वलयैरपोढाः
काञ्च्याप्यवज्ञा तपदोपगत्या।
गुणावकृष्टाः प्रियमाप्तुमीषुः
कामोपदिष्टेन महापथेन ॥ ८.५६ ॥

आदिश्यमानां प्रियवंशनादैः
आशां निजाशामिव निर्विघाताम्।
तदास्थितां प्रास्थिषताशु धन्याम्
आसन्नसन्ध्याधिकरागभाजः ॥ ८.५७ ॥

मधुव्रताधिज्यशरासनेन
 पुष्पात्मकं सन्दधता पृषत्कम्।
 अनुप्लवेन व्रजता बभूवे
 तासामनङ्गेन तदोद्यतानाम् ॥ ८.५८ ॥

आदेशयोगैरथ तत्र गोप्यो
 निवार्यमाणा अपि दुर्निवाराः।
 आनिन्यिरे रागमयैर्महौघैः
 क्लेशापहं कृष्णसुधापयोधिम् ॥ ८.५९ ॥

त्वारासखीनां पुरतः प्रचेले
 तरस्विना निःश्वसितेन तासाम्।
 सदागति प्रार्थनया समेतं
 दूरस्थितं कृष्णमिवोपनेतुम् ॥ ८.६० ॥

प्रायेण वेगात्सुदृशां विभिन्नः
 प्रकीर्णमुक्ताफलपुष्पजालः।
 प्रस्तावयन् कामविहारनाट्यं
 हारः समालक्ष्यत सूत्रधारः ॥ ८.६१ ॥

अवस्थितं क्वापि कदम्बमूले
 वल्गुस्मितं वादित मञ्जुवेणुम्।
 साचीकृताक्षं ददृशुस्तरुण्यः
 स्वाद्यं सतां स्वस्तिकचारुजङ्घम् ॥ ८.६२ ॥

तदङ्गशोभामवलोक्य दिव्यां
 विस्मेरभावं व्रजतेव दूरात्।
 अमोहयद्गौवतमादिधूर्तः
 सन्तोषदिग्धेन समीक्षणेन ॥ ८.६३ ॥

दृतागतिव्याकुल भूषणास्ताः
 किञ्चित् समुच्छ्वासितनीविबन्धाः।

पर्याकुलाक्ष्यः परिवार्य तस्थुः
कृष्णं कृपाधीनदृशं कृशाङ्ग्यः ॥ ८.६४ ॥

स वल्लभः संसदि वल्लवीनां
बर्हस्रजा दर्शितदानराजिः।
उदग्रशृङ्गध्वनिराबभासे
दृप्तो वशानामिव वारणेन्द्रः ॥ ८.६५ ॥

अवृद्धिसङ्कोचमिवेन्दुमन्यां
अकार्मुकं काममिवात्तवेणुम्।
तमद्भुतानामिव राशिमेकं
गोप्यस्तदात्मान इवान्वभूवन् ॥ ८.६६ ॥

सुराङ्गनाभिः समये धृतायां
स्वेनैव गोपाकृति भूमिकायाम्।
अकर्मवश्यस्य विभोस्तदासीत्
अर्चाफलस्पर्शनमात्र लीला ॥ ८.६७ ॥

न खल्वमुष्य प्रमदामदान्ध्र्यं
न कुत्सनं तत्तदभीष्टदातुः।
न धर्मसंस्थापनबाधगन्धः
शुद्धानुचिन्त्या हि शुभस्य लीला ॥ ८.६८ ॥

अनागमप्रत्यय संभवानां
गुरुत्यजां गोपकुमारिकाणाम्।
अनन्यसङ्गात् स दयालुरासीत्
असङ्गघण्टापथसार्थवाही ॥ ८.६९ ॥

पुष्पावचायप्रवणेन गोप्यः
प्रसाधितास्तेन स च प्रियाभिः।
अभिन्नबाह्यान्तरमैकरस्यात्
आमोदमन्योन्यसगन्धमापुः ॥ ८.७० ॥

स्वलालनादापतितं स तासां
 सौभाग्यदुर्मानमदं विनेष्यन्।
 पुष्पावचायव्यपदेशलौल्यात्
 आसीद्वीयानबहिःस्थितोऽपि ॥ ८.७१ ॥

अविप्रकर्षेऽपि तिरस्करण्या
 क्लृप्तावृतिं कृष्णमनीक्षमाणाः।
 भीमैरद्वयन्त भृशं तरुण्यः
 क्षणैः स्वनिश्वाससमीरदीर्घैः ॥ ८.७२ ॥

पुष्पावकीर्णेषु वनद्रुमाणां
 मूलेषु मोहालसचेतसस्ताः।
 कृतासिकाः कृष्णवियोगखेदात्
 कामास्त्रपर्यङ्कगता इवासन् ॥ ८.७३ ॥

विलीनचित्ता विषमास्त्रतापात्
 विलापयन्त्यो वसुधां विलापैः।
 अदृश्यरूपस्य हरेरगायन्
 गुणांश्चरित्राणि च गोपकन्याः ॥ ८.७४ ॥

मुकुन्द विश्लेषविमोहितानां
 संश्रूयमाणानि मुहुर्वनान्ते।
 शमप्रदान्यात्मविदामभूवं
 स्त्रय्यन्तगन्धीनि वचांसि तासाम् ॥ ८.७५ ॥

स माययात्मानमसौ परेषां
 प्रच्छाद्य सन्दर्शयति प्रसादात्।
 इतीममर्थं प्रथयन्प्रियाणां
 दृष्टिं शुभां दातुमियेष तासाम् ॥ ८.७६ ॥

तासामथ स्मेरमुखाम्बुजेन
 श्यामेन पीताम्बर चित्रितेन।

आविर्बभूवे सहसा पुरस्तात्
मधुद्विषा मन्मथमन्मथेन ॥ ८.७७ ॥

तमेकचित्ताः प्रतिसन्निवृत्तं
यातेन नृत्यन्तमिवाद्भुतेन।
गोप्यः पुनर्जातमिवात्मनैव
प्रैक्षन्त सम्मोदपयोधिमग्नाः ॥ ८.७८ ॥

नवेन्दुरेखा कृशपाण्डुराङ्गीः
तापाश्रुसन्दर्शित वाह्नितोयाः।
ददर्श गोपीरवतारगोपः
श्वासैस्त्रिलोकीमिव शोषयन्तीः ॥ ८.७९ ॥

अविध्यतैकः प्रणयापराधी
योगैरलक्ष्यो युगपत्प्रयुक्तैः।
आवर्जित भ्रूधनुषाममोघैः
एणीदृशामीक्षण चित्रपुङ्खैः ॥ ८.८० ॥

प्रसाद जीवातुभिरङ्गनानां
प्रत्येकमन्याभिरलक्षणीयैः।
विलासचाटूक्तिविलोकनादौः
आनन्दयन् सान्त्वनमाचचार ॥ ८.८१ ॥

तासां तदङ्गव्यतिषङ्गलोभात्
सैरन्ध्रिका वृत्तिमुपेयुषीणाम्।
विरक्त निध्येयपदः स रागी
रागाधिकां प्रास्तुत रासलीलाम् ॥ ८.८२ ॥

तदग्रहस्त ग्रहणार्थिनीनां
स सव्यतो दक्षिणतश्च तिष्ठन्।
बभार विदुद्व्यवधानभाजां
वात्याजुषां वारिमुचामभिख्याम् ॥ ८.८३ ॥

द्वयोर्द्वयोरेकतया स तासां
 मध्ये स्थितो मण्डलरासनृत्ते।
 करद्वयस्पर्शरसेन कान्ताः
 प्रत्येकमानन्द्य भृशं ननन्द ॥ ८.८४ ॥

अपारमावर्तयता रसाब्धिं
 रामानुजो रासजवेन दीव्यन्।
 पदाश्रितानां भ्रमशन्तिहेतुः
 प्रियासहस्रं भ्रमयाञ्चकार ॥ ८.८५ ॥

स्वमायया घूर्णयतो महत्या
 विश्वानि भूतानि विभोरजस्रम्।
 रामाजनं रासवशं विधाय
 स्वस्य स्वयं प्राप निदर्शनत्वम् ॥ ८.८६ ॥

स्वपादपांसुस्नपिताकृतीनां
 स्विद्यन्मुखीनां व्रजसुन्दरीणाम्।
 लम्बालकानां ललितस्मितानां
 लाभात्स्वयं लब्ध मनोरथोऽभूत् ॥ ८.८७ ॥

सनृत्तगीतेन विहारयूना
 गोपीजनैरन्तरितेन बद्धम्।
 तदद्भुतप्रस्थिति रासचक्रं
 जवादलक्ष्यान्तरमाबभासे ॥ ८.८८ ॥

जगुः सहर्षं दिवि देवकन्याः
 दिव्यास्तदा दुन्दुभयः प्रणेदुः।
 पपात कल्पद्रुम पुष्पवृष्टिः
 सदर्चिते संश्रितरासलीले ॥ ८.८९ ॥

गृहीतहस्तद्वितयाः सलीलं
 मिथ्याभुजङ्गेन मृगीदृशस्ताः।

परिभ्रमन्त्यो विपरीतवृत्त्या
प्रक्रान्तरासां भुवमभ्यजानन् ॥ ८.९० ॥

मनोज्ञमल्लीहसितेन तासां
रम्येण कृष्णो रजनीमुखेन।
अन्यादृशीं प्रीतिमनन्ययोगात्
आपादयिष्यन्विरराम रासात् ॥ ८.९१ ॥

उद्भिन्नघर्माम्बुकणां विहारात्
तासां करस्पर्शरसेन चैनम्।
लतागृहे नन्दन गर्भशोभिन्
यासीनमन्वासत गोपकन्याः ॥ ८.९२ ॥

स्वलम्भितैश्चित्रपलाशपुष्पैः
संवीज्यमानो विटपैः प्रियाभिः।
निदर्शयामास वनान्तराले
नीलाद्रिमुद्भ्रान्त मयूरवृन्दम् ॥ ८.९३ ॥

विचित्रलीलाहितवेपथूनां
तासामनासादित विश्रमाणाम्।
तापोपशान्त्यै तपनात्मजायां
आह्लादनीमद्भिरियेष लीलाम् ॥ ८.९४ ॥

मुखेन तस्य द्विजराजभासा
ताराभिरामेण तमोपहेन।
प्रेमोदधिं वर्धयता प्रियाणां
सञ्चिक्षिपे तत्र सरोजकान्तिः ॥ ८.९५ ॥

सन्ध्याघनाभः स तदा प्रियाणां
मध्ये बभौ वारिजरेणुताम्रैः।
शृङ्गारदिग्धैरिव दृष्टिपातैः
शृङ्गोदकैराप्लुत चित्रदेहः ॥ ८.९६ ॥

स पद्मिनीनां सलिलस्थितानां
 चकार सम्मीलनमाशु तासाम्।
 तुषारजालैस्तुहिनांशुसौम्यः
 कामोपनेता करयन्त्रमुक्तैः ॥ ८.९७ ॥

पटीरपङ्कैः प्रतिपन्नगङ्गां
 शोणान्वितां कुङ्कुमसङ्गमेन।
 कस्तूरिकाभिः प्रचितात्मवर्णां
 कृष्णाप्रियाः कृष्णनदीं वितेनुः ॥ ८.९८ ॥

अकालजातप्रतिमेन्दुजालान्
 आकीर्णमिथ्याशफरांस्तरङ्गान्।
 वक्त्राक्षिवक्षोरुहबिम्बयोगात्
 अकल्पयन् कल्पित चक्रवाकान् ॥ ८.९९ ॥

सविभ्रमा चारुपयोधराभा
 ताभिः समं सूर्यसुता प्रपेदे।
 अलब्धपूर्वं तदनन्यलभ्यं
 कृष्णोपभोगेन कृतार्थभावम् ॥ ८.१०० ॥

नितम्बवक्षोजनिरूढवृद्धिः
 मध्ये कृशा संश्रितनिम्ननाभिः।
 विलोलपद्माग्रतरङ्गहस्ता
 तासामभूदन्य तमेव साऽपि ॥ ८.१०१ ॥

असूययेव प्रमदाजनानां
 लाक्षाञ्जनादीनि विलोपयन्ती।
 निसर्गशोभातिशयप्रकाशत्
 कृतोपकारेव नदी बभूव ॥ ८.१०२ ॥

चिरप्रवृद्धं दयितेऽनुरागं
 चित्ते दुरासेधमिवोद्धमन्ती।

प्रायेण तत्कान्ति मधूपभोगात्
दृष्टिस्तदा रागमुवाह तासाम् ॥ ८.१०३ ॥

अनङ्ग रागोज्ज्वल चित्तदेहा
विश्वाधिकं दिव्यधुरायताक्ष्यः।
कह्लारशोभारचितैः कटाक्षैः
कामस्य बाणैरिव तापदीप्तैः ॥ ८.१०४ ॥

विगाहनाद्गोपनितम्बिनीनां
संवर्धमाने सहसाऽम्बुपुरे।
तद्वक्त्रशोभाविजितैः सरोजैः
अन्तर्हितं नूनमवाप्तलज्जैः ॥ ८.१०५ ॥

कृष्णाम्बुदः कल्पितहस्तयन्त्रः
चकार गोपीनयनोत्पलेषु।
धाराम्बुसेकादुपसंभवन्त्या
रागश्रिया रक्तसिलीन्ध्रशोभाम् ॥ ८.१०६ ॥

मुहुःप्रयुक्तां मुखपुण्डरीके
कदर्धयन्त्या करयन्त्रधाराम्।
कान्ते कयाचिद्दधिरे कराभ्यां
गतागतान्युत्पलकाननानाम् ॥ ८.१०७ ॥

प्रयापिते गोपिकया कयाचित्
कृष्णाननं कीचकयन्त्रतोये।
निमीलनोन्मीलनतस्तदीयात्
नक्तन्दिवं तत्क्षणदृश्यमासीत् ॥ ८.१०८ ॥

तमार्द्रभावान्निबिडान्तरीयं
लम्बालकं राशिमिवाद्भुतानाम्।
पश्चादुपेता परिरभ्य तस्थौ
काचित्प्रिया कामवधूरिवान्या ॥ ८.१०९ ॥

अभङ्गुरप्रेमबलेन तस्याः
 बद्धं प्रियं बाहलताद्वयेन।
 समीक्ष्य कामार्पितपाशमन्याः
 संप्लावयामासुरपेतशङ्काः ॥ ८.११० ॥

यदङ्घ्रियोगाज्जगतां त्रयाणां
 मन्दाकिनी मान्यतमा बभूव।
 तयापि संभाव्यतमा तदासीत्
 कृष्णेन सा तेन कृतावगाहा ॥ ८.१११ ॥

अथोपचारानुपपादयन्ती
 दिव्येन देहेन दिनेशकन्या।
 आनर्च पादार्षित रत्नपुष्पा
 गोपीसखं गोपकुमारमाद्यम् ॥ ८.११२ ॥

सरिद्धिरन्याभिरपि प्रभावात्
 प्रायेण गोपीतनुमाश्रिताभिः।
 तोषादुदन्वत्सुतयोप भोग्यः
 तोयोपचारेण विभुः सिषेवे ॥ ८.११३ ॥

तमुत्तरन्तं सरितः प्रवाहात्
 उत्तारकं पङ्कमयात्पयोधेः।
 मरुत्प्रयुक्ता वसनाङ्गरागैः
 आकल्पयन्नप्सरसस्तदहैः ॥ ८.११४ ॥

व्रजाङ्गनाश्च त्रिदशाङ्गनाभिः
 प्रसाध्यमाना बहुमानपूर्वम्।
 रमासहाय प्रणयानुरूपां
 सम्माननां साधुजनेष्वविन्दन् ॥ ८.११५ ॥

विहृत्य तस्मिन् व्रजसम्मुखीने
 चक्रं गवां शैलवनान्निवृत्तम्।

उपाद्रवत्कश्चिदरिष्टनामा

कैलासपर्याय तनुः ककुद्भान् ॥ ८.११६ ॥

खुराग्रवज्रेण विदारयन्क्षमां

विषाणनिर्मिन्नविमानमूलः।

दुर्वारवेगो ददृशे स दूरान्

मृत्योरुपक्रान्तमहो महोक्षः ॥ ८.११७ ॥

शृङ्गावरुणैः शकटैः प्रकीर्णं

वृषान्तरैराशु विमुक्तमार्गम्।

व्रजं तदा विप्लुतगोपवर्गं

त्यक्त्वा स कृष्णाभिमुखं जगाम ॥ ८.११८ ॥

तमापतन्तं प्रतिसञ्जिहानो

निर्हादवित्रासितदीनधेनुम्।

विषाणयुग्म ग्रहणेन शौरिः

चक्रे विनिष्पीडित पीनकण्ठम् ॥ ८.११९ ॥

अपहत्य दुर्जयमरिष्टदानवं

जगतामरिष्टमिव जातविग्रहम्।

व्रजसद्भिरद्भुत विहारतोषितैः

सुरसत्तमैरपि समं स तुष्टुवे ॥ ८.१२० ॥

अन्यैरप्यसुरमलिम्लुचैरनेकैः

आतङ्गान्स्थिरचरसूतिभिः प्रसूतान्।

गोपानां प्रतिविदधे गवां च काले

रामेण स्तुतचरितो तथाङ्गपाणिः ॥ ८.१२१ ॥

॥ इति कवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य

श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य वेदान्ताचार्यस्य

कृतिषु यादवाभ्युदये माहाकाव्ये

अष्टमः सर्गः ॥